

Sygn. akt III KK 414/20

POSTANOWIENIE

Dnia 9 lutego 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Przemysław Kalinowski

w sprawie T. B.

skazanego z art. 209 § 1a k.k.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 9 lutego 2021 r. z urzędu kwestii dopuszczalności kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego od wyroku Sądu Okręgowego w G.

z dnia 24 czerwca 2020 r., sygn. akt V Ka (...)

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w W.

z dnia 20 grudnia 2019 r. sygn. akt II K (...)

postanowił

1. pozostawić bez rozpoznania kasację obrońcy T. B. - jako niedopuszczalną z mocy prawa;

2. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciążyć skazanego T. B..

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w G. wyrokiem z dnia 24 czerwca 2020 r., sygn. akt V Ka (...), utrzymał w mocy wyrok Sądu Rejonowego w W. z dnia 20 grudnia 2019 r., sygn. akt II K (...), którym to wyrokiem T. B. został uznany za winnego dokonania przestępstwa zakwalifikowanego z art. 209 § 1a k.k. i na podstawie tego przepisu został skazany na karę roku i ośmiu miesięcy ograniczenia wolności z zobowiązaniem do wykonywania w tym czasie nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie. Tym samym wyrokiem, w

oparciu o przepisy art. 34 § 3 k.k. w zw. z art. 72 § 1 pkt 3 k.k. zobowiązano ówczesnie oskarżonego do regularnego łóżenia na utrzymanie syna Ł. S..

W dniu 4 sierpnia 2020 r. do Sądu Okręgowego w G. wpłynęła kasacja wniesiona przez obrońcę T. B. podnosząca zarzut obrazy przepisów prawa materialnego w postaci naruszenia art. 209 § 1 k.k. oraz błędu w ustaleniach faktycznych. W konkluzji nadzwyczajnego środka zaskarżenia jego autor wniósł alternatywnie:

1. o uchylenie orzeczenia o karze;
2. o uchylenie wyroku Sądu Okręgowego w G. i utrzymanego nim w mocy wyroku Sądu Rejonowego w W. i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania;
3. zmianę wyroku Sądu Okręgowego w G. i utrzymanego nim w mocy wyroku Sądu Rejonowego w W. przez uznanie, że T. B. nie popełnił przypisanego mu czynu.

Zarządzeniem upoważnionego sędziego Sądu Okręgowego w G. z dnia 21 września 2020 r., przedmiotowa kasacja została przyjęta, a następnie przekazano ją Sądowi Najwyższemu.

Już wstępna kontrola tego ostatniego zarządzenia w związku z treścią prawomocnego wyroku skazującego T. B. na karę ograniczenia wolności, prowadzi do wniosku, że kasacja w niniejszej sprawie nie powinna zostać w ogóle przyjęta albowiem jest ona niedopuszczalna z mocy ustawy. Stosownie bowiem do dyspozycji art. 523 § 2 k.p.k. kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, przy czym ograniczenie to nie dotyczy kasacji wniesionych z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. oraz pochodzących od podmiotów wskazanych w art. 521 k.p.k.

Skoro zatem w niniejszej sprawie wymierzono T. B. karę ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania pracy na cele społeczne, a kasacja wniesiona na jego korzyść – sporządzona przez jego obrońcę – nie zarzuca uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k., to należało uznać, że jest ona niedopuszczalna z mocy samego prawa, a wobec bezzasadnego jej przyjęcia – pozostawić ją bez rozpoznania.

Mając to wszystko na uwadze Sąd Najwyższy postanowił, jak na wstępie.